

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 29.09.2014r. K. S. wniosła o ustalenie, że miejscem zamieszkania jej małoletnich córek M. O. ur. (...) (lat 11) i A. O. ur. (...) (lat 10) będzie każdorazowe miejsce zamieszkania matki oraz o ustalenie kontaktów ojca P. O. z małoletnimi w sposób sprecyzowany ostatecznie w piśmie z 04 września 2015r. oraz nadto o :

-- zmianę postanowienia zabezpieczającego z dnia 20.12.2014 roku które na czas trwania postępowania regulowało spotkania ojca z dziećmi,

--zagrożenie uczestnikowi nakazaniem zapłaty sumy 2.000 (dwa tysiące) złotych na wypadek naruszenia obowiązków określonych w orzeczeniu regulującym jego kontakty z dziećmi z uwagi na jego odmowę wydania dzieci matce 29.08.2015r. (k.186- 187)

Pismem z dnia 27.05.2015r. K. S. zwróciła się również o ustalenie nadzoru kuratora sądowego nad realizacją kontaktów ojca z dziećmi podnosząc, iż strony są w konflikcie zaś ze strony ojca małoletnich dochodzi do przemocy wobec matki dzieci.

Uczestnik **P. O.** działając przez profesjonalnego pełnomocnika pismem z dnia 19 stycznia 2015 r. wniósł o oddalenie wniosku w całości oraz o ustalenie, że miejscem zamieszkania małoletnich M. i A. O., będzie każdorazowe miejsce zamieszkania ich ojca P. O.. W uzasadnieniu wskazał, iż wnioskodawczyni jest osobą niestabilną emocjonalnie i prowadzi tryb życia niepozwalający jej na zajmowanie się dziećmi w sposób odpowiedni.

Sąd Rejonowy następujący stan faktyczny :

Wnioskodawczyni K. S. i P. O. pozostawali ze sobą w konkubinacie. Małoletnie M. i A. O. są dziećmi ze związku nieformalnego stron trwającego od 2002 r. do listopada 2013 r., tj. do czasu wyprowadzki wnioskodawczyni wraz z córkami ze wspólnie zajmowanego domu, należącego do rodziny P. O..

Wnioskodawczyni K. S., matka dzieci, ma lat 37 jest rozwódką. Ma wykształcenie średnie - architekt wnętrz, ukończyła licencjat charakteryzacji filmowej i plastyki oraz prywatna szkołę architektury. Prowadzi działalność w wyżej wskazanym zakresie, a jej zarobki oscylują w granicach 8000 – 9000 zł netto miesięcznie. W dniu 5 sierpnia 2013 r. zakupiła dwupoziomowe mieszkanie znajdujące się w W. przy ul. (...) o powierzchni 82 m². Od 2012 r. K. S. korzystała z pomocy psychiatry z powodu przewlekłej depresji, a także z pomocy psychologa dla ofiar przemocy w Niebieskiej L. (sprawozdanie z wywiadu środowiskowego z dnia 9 grudnia 2014 r., k. 25 – 27). Zasadniczo zgadza się na kontakty dzieci z ojcem, zdaje sobie sprawę z więzi jaka istnieje pomiędzy nim a dziewczynkami. Zarzuca mu jednak problemy z agresją, nadmierną skłonność do kontrolowania innych ludzi, problemy z nawiązywaniem relacji. Małoletnie M. i A. są z matką bardzo związane emocjonalnie, ponieważ od urodzenia to ona na co dzień sprawuje nad nimi opiekę. Dzieci podniosły, że matka dużo pracuje i to jedyne co im przeszkadza. K. S. ma obecnie nowego partnera.

P. O. ma lat 37, wykształcenie średnie, prowadzi działalność gospodarczą - remonty i budowy, a deklarowany roczny dochód wynosi 100.000 zł. Zamieszkuje w domu piętrowym, wolnostojącym na ogrodzonej działce. Parter zajmuje brat uczestnika wraz z żoną i córką, natomiast na piętrze P. O.. W jego mieszkaniu każda z dziewczynek ma swój własny pokój. Ojciec spędza czas z dziećmi w sposób regularny od czerwca 2014 r. Relacje pomiędzy małoletnimi a ojcem są stabilne i pozytywne, okazuje on zainteresowanie zarówno zdrowiem, jak również edukacją małoletnich.

M. O.ur. (...), lat 11, jest dziewczynką zdrową i zadbaną. Uczęszcza do VI klasy w Szkole Podstawowej nr (...), (...), ul. (...).

A. O. ur. (...), lat 10, jest dziewczynką zdrową i zadbaną. Uczęszcza do V klasy Niepublicznej Szkoły Podstawowej (...), przy ul. (...).

Obie małoletnie korzystają z opieki psychologicznej w Niepublicznej (...) przy ul. (...). Małoletnim brakuje poczucia bezpieczeństwa i ustabilizowanych relacji pomiędzy rodzicami. Lubią spędzać czas zarówno z mamą i z tatą, z jednoczesną preferencją matki. Ewidentnie dziewczynki są obecnie w konflikcie lojalnościowym, nie kierują się swoimi preferencjami, lecz wielokrotnie podczas wysłuchania oświadczały, że chciałyby, aby podział czasu spędzanego z nimi pomiędzy rodziców był sprawiedliwy. Chciałyby aby rodzice mieszkali wspólnie i razem wyjeżdżali na wakacje. Utrzymują ciepłe i pozytywne relacje z obojgiem rodziców. Mamę postrzegają jako osobę spokojną, łagodną i smutną. Uważają, że ojciec jest bardziej konsekwentny i częściej wpada w gniew (sprawozdanie z wywiadu środowiskowego z dnia 2 kwietnia 2015 r., k. 10 – 104, wysłuchanie małoletnich, k. 105 – 110, opinia sądu psychologiczna, k. 136 – 141).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów dołączonych do akt sprawy, wysłuchania w sprawie małoletnich oraz opinii sądu – psychologicznej sporządzonej przez biegłego sądowego psychologa D. K. oraz dowodu z przesłuchania stron w trybie art. 299 i 304 Kodeksu postępowania cywilnego.

Sąd Rejonowy zważył co następuje :

Wnioski stron należało uwzględnić w sposób opisany w postanowieniu, a w pozostałym zakresie wnioski stron oddalić.

Postanowieniem z dnia 8 października 2015 r., ustalone zostało że miejscem zamieszkania małoletnich M. O. ur. (...) i A. O. ur. (...) jest każdorazowe miejsce zamieszkania matki K. S..

Zgodnie z art. 97 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, jeżeli władza rodzicielska przysługuje obojgu rodzicom, każde z nich jest obowiązane i uprawnione do jej wykonywania. Jednakże o istotnych sprawach dziecka rodzice rozstrzygają wspólnie, a w braku takiego porozumienia między nimi rozstrzyga sąd opiekuńczy.

Do istotnych spraw dziecka orzecznictwo zalicza m.in. sprawy związane z miejscem pobytu dziecka (postanowienie SN z dnia 14 października 1970 r., III CRN 181/70, LEX nr 1195). Miejsce pobytu dziecka należy odróżnić od jego miejsca zamieszkania, które wskazuje ustawodawca w art. 26 k.c. W uzasadnieniu postanowienia z dnia 14 października 1970 r., III CRN 181/70, Sąd Najwyższy podkreślił, że: „Unormowanie bowiem zawarte w art. 26 § 1 Kodeksu cywilnego, dotyczące miejsca zamieszkania, nie wyłącza potrzeby konkretnego rozstrzygnięcia o miejscu pobytu”. Pogląd, zgodnie z którym rozstrzygnięcie o miejscu pobytu dziecka jest rozstrzygnięciem o istotnej sprawie rodziny, Sąd Najwyższy wyraził także w uchwale z dnia 23 maja 2012 r., III CZP 21/12 (LEX nr 1163878).

Przepis art. 26 § 2 Kodeksu cywilnego reguluje sytuację, gdy władza rodzicielska przysługuje na równi obojgu rodzicom, którzy mają osobne miejsca zamieszkania w innych miejscowościach. W tym przypadku dziecko ma miejsce zamieszkania u tego z rodziców, u którego stale przebywa. Jeżeli dziecko nie przebywa stale u żadnego z rodziców, jego miejsce zamieszkania określa sąd opiekuńczy.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy wskazać należy, że zgodnie z opinią biegłej sądowej małoletnie są związane z obojgiem rodziców z preferencją matki. To głównie ona zajmowała się ich wychowaniem oraz opieką od najmłodszych lat. Poza tym należy wskazać, iż małoletnie niedługo wkroczą w wiek dojrzewania i codzienny kontakt z matką będzie im w tym okresie szczególnie niezbędny.

Problematykę wzajemnych kontaktów małoletnich dzieci z rodzicami reguluje art. 113 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, zgodnie z którym niezależnie od władzy rodzicielskiej rodzice oraz ich dziecko mają prawo i obowiązek utrzymywania ze sobą kontaktów (§ 1). Kontakty z dzieckiem obejmują w szczególności przebywanie z dzieckiem (odwiedziny, spotkania, zabieranie dziecka poza miejsce jego stałego pobytu) i bezpośrednie porozumiewanie się, utrzymywanie korespondencji, korzystanie z innych środków porozumiewania się na odległość, w tym ze środków komunikacji elektronicznej (§ 2).

Zatem wzajemne kontakty są prawem zarówno rodziców jak i dzieci. Ponadto powołany przepis stanowi ponadto, że także w odniesieniu do dziecka utrzymywanie kontaktów powinno być nie tylko jego prawem, ale i obowiązkiem (o charakterze wskazanym w art. 95 § 2 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego).

Z kolei art. 113¹ Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego stanowi, że jeżeli dziecko przebywa stale u jednego z rodziców, sposób utrzymywania kontaktów z dzieckiem przez drugiego z nich rodzice określają wspólnie, kierując się dobrem dziecka i biorąc pod uwagę jego rozsądne życzenia; w braku porozumienia rozstrzyga sąd opiekuńczy.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy, w ocenie Sądu zachodzi konieczność ustalenia kontaktów ojca z małoletnimi córkami.

Sąd ustalił kontakty P. O. z jego małoletnimi córkami M. O. i A. O. w następujący sposób:

a) **w czasie roku szkolnegow każdy co drugi weekend** poczynając od piątku 30 października 2015 roku w ten sposób, że ojciec będzie odbierał córki ze szkoły w piątek po zakończeniu zajęć szkolnych i odprowadzał je do szkoły w poniedziałek rano przed rozpoczęciem zajęć szkolnych, oraz **w każdą środę** poczynając od 4.11.2015r. w ten sposób, że ojciec będzie odbierał córki ze szkoły po zakończeniu zajęć i odprowadzał do szkoły w czwartek rano przed rozpoczęciem zajęć, przy czym kontakty weekendowe oraz kontakty w środę nie będą obowiązywały w okresie Świąt Bożego Narodzenia (to jest od 23 grudnia do 01 stycznia kolejnego roku), ani nie będą obowiązywały w okresie Ś. Wielkanocy, jak również nie będą obowiązywały w okresie wakacji letnich i ferii zimowych, natomiast kontakty weekendowe będą zaczynały się w znowu w każdy pierwszy weekend przypadający po zakończeniu wakacji, ferii i świąt, zaś kontakty w środę w każdą pierwszą środę po zakończeniu tych okresów,

b) w czasie szkolnych **ferii zimowych** w każdym drugim tygodniu tych ferii kiedy to ojciec odbierze córki w poniedziałek o godzinie 10.00 z miejsca zamieszkania i odprowadzi je w ostatnią niedzielę ferii do tego miejsca do godziny 18.00,

c) w czasie **wakacji letnich** – od 10 lipca każdego roku godzina 10.00 do 24 lipca godzina 10.00 oraz od 10 sierpnia g. 10.00 do 24 sierpnia g. 10.00 ustalając, że ojciec będzie odbierał dzieci z ich miejsca zamieszkania u matki i odwoził je do tego miejsca po zakończeniu kontaktów,

d) w okresie **Świąt Bożego Narodzenia** każdego roku w dniu 24 grudnia w godzinach 10.00 – 18.00 oraz od 26 grudnia godzina 10.00 do 27 grudnia godzina 18.00 ustalając że ojciec odbiera i odwozi dzieci do miejsca ich zamieszkania,

e) w **okresie sylwestrowo – noworocznym** w latach parzystych od 31 grudnia godzina 10.00 do 1 stycznia godzina 18.00 ustalając że ojciec odbiera i odwozi dzieci do miejsca ich zamieszkania,

f) w okresie **Ś. Wielkanocy** w wielką sobotę w godzinach 10.00 – 18.00 oraz w poniedziałek wielkanocny od godziny 10.00 do następującego po tym poniedziałku wtorku godzina 18.00 ustalając że ojciec odbiera i odwozi dzieci do miejsca ich zamieszkania.

Sąd postanowił również ustalić, że w czasie gdy dzieci są pod opieką ojca matka może do nich dzwonić i rozmawiać w godzinach 19.00 – 20.00, tak samo w czasie gdy dzieci są pod opieką matki, ojciec może do nich dzwonić i rozmawiać w godzinach 19.00- 20.00.

Nadto Sąd, w pkt 1 orzekł, że uczestnik postępowania P. O. ma prawo i obowiązek do kontaktów z małoletnimi w okresie sylwestrowo – noworocznym w latach parzystych od 31 grudnia godzina 10.00 do 1 stycznia godzina 18.00, w okresie Świąt Bożego Narodzenia każdego roku w dniu 24 grudnia w godzinach 10.00 – 18.00 oraz od 26 grudnia godzina 10.00 do 27 grudnia godzina 18.00, w czasie wakacji letnich – od 10 lipca każdego roku godzina 10.00 do 24 lipca godzina 10.00 oraz od 10 sierpnia g. 10.00 do 24 sierpnia g. 10.00, w okresie Ś. Wielkanocy w wielką sobotę w godzinach 10.00 – 18.00 oraz w poniedziałek wielkanocny od godziny 10.00 do następującego po tym poniedziałku wtorku godzina 18.00, w czasie szkolnych ferii zimowych w każdym drugim tygodniu tych ferii kiedy to ojciec odbierze córki w poniedziałek o godzinie 10.00 z miejsca zamieszkania i odprowadzi je w ostatnią niedzielę ferii do tego miejsca do godziny 18.00. W ocenie Sądu, mając na uwadze terminy w jakich dziecko ma dni wolne od szkoły, są zgodne z jego dobrem i nie kolidują z obowiązkami szkolnymi. Sąd ustalił powyższe kontakty w taki sposób, aby dziecko miało

możliwość spędzania przerw świątecznych oraz okresów ferii i wakacji w części zarówno z jednym jak i z drugim rodzicem.

Sąd ustalił, że kontakty mają się odbywać w następujący sposób: w czasie roku szkolnego w każdy co drugi weekend poczynając od piątku 30 października 2015 roku w ten sposób, że ojciec będzie odbierał córki ze szkoły w piątek po zakończeniu zajęć szkolnych i odprowadzał je do szkoły w poniedziałek rano przed rozpoczęciem zajęć szkolnych, oraz w każdą środę poczynając od 4.11.2015r. w ten sposób, że ojciec będzie odbierał córki ze szkoły po zakończeniu zajęć i odprowadzał do szkoły w czwartek rano przed rozpoczęciem zajęć. Należy podkreślić, iż małoletnie są związane z obojgiem rodziców, Sąd nie znalazł żadnych argumentów, aby zakazać ojcu kontaktów z córkami czy też je w znaczący sposób ograniczyć. W trakcie wysłuchania małoletnie wielokrotnie podkreślały, że lubią przebywać u ojca, brakuje im go w codziennym funkcjonowaniu.

Pismem z dnia 4 września 2015 r. pełnomocnik wnioskodawczyni wniósł o zmianę zabezpieczenia i wniosek o udzielenie zabezpieczenia, w sposób wskazany w przedmiotowym piśmie. W uzasadnieniu wskazano, iż powyższe pozwoli ustabilizować sytuację małoletnich poprzez zmniejszenie częstotliwości ich noclegów poza domem oraz ograniczenie bezpośrednich spotkań skonfliktowanych rodziców przy dzieciach (pismo z dnia 4 września 2015 r., k. 186 – 199).

Wobec powyższego Sąd postanowił uchylić postanowienie zabezpieczające z dnia 20.12.2014 roku, w którym ustalił, że uczestnik będzie kontaktował się z córkami:

a) w czasie roku szkolnego poczynając od 12 stycznia 2015 roku w każdy poniedziałek od końca lekcji w szkole (według planu zajęć) do godziny 19:30, przy czym P. O. odprowadzi dzieci do domu matki K. S.;

b) w czasie roku szkolnego poczynając od 7 stycznia 2015 roku w każdą środę od końca lekcji w szkole (według planu zajęć) do czwartku do rozpoczęcia lekcji (według planu zajęć), przy czym P. O. będzie odbierał dzieci ze szkoły oraz następnego dnia rano odwoził na zajęcia szkolne;

c) w czasie roku szkolnego poczynając od 06 lutego 2015 roku każdy pierwszy i trzeci weekend miesiąca, przy czym uczestnik postępowania będzie odbierał dzieci w piątek po zajęciach w szkole (według planu zajęć) a następnie odwoził do domu matki K. S. w poniedziałek do godziny 19:30.

Sąd uznając za zasadny wniosek o zabezpieczenie postanowił ustalić w **trybie zabezpieczenia ustalić** na czas trwania postępowania, że ojciec będzie spotykał się z córkami obecnie

a) **w czasie roku szkolnego 2015/2016 w każdy co drugi weekend** poczynając od piątku 16 października 2015 roku w ten sposób, że ojciec będzie odbierał córki ze szkoły w piątek po zakończeniu zajęć szkolnych, i odprowadzał je do szkoły w poniedziałek rano przed rozpoczęciem zajęć szkolnych, oraz **w każdą środę** poczynając od 14.10.2015r. w ten sposób, że ojciec będzie odbierał córki ze szkoły po zakończeniu zajęć i odprowadzał do szkoły w czwartek rano przed rozpoczęciem zajęć, przy czym kontakty weekendowe oraz kontakty w środę nie będą obowiązywały w okresie Świąt Bożego Narodzenia (to jest od 23 grudnia do 01 stycznia kolejnego roku), ani nie będą obowiązywały w okresie Ś. Wielkanocy, jak również nie będą obowiązywały w okresie wakacji letnich i ferii zimowych, natomiast kontakty weekendowe będą zaczynały się w znowu w każdy pierwszy weekend przypadający po zakończeniu wakacji, ferii i świąt, zaś kontakty w środę w każdą pierwszą środę po zakończeniu tych okresów,

b) w okresie **Świąt Bożego Narodzenia** 2015 r. w dniu 24 grudnia 2015 r. w godzinach 10.00 – 18.00 oraz od 26 grudnia 2015r. godzina 10.00 do 27 grudnia 2015r. godzina 18.00 ustalając że ojciec odbiera i odwozi dzieci do miejsca ich zamieszkania,

c) w okresie szkolnych **ferii zimowych w roku szkolnym 2015/2016** ojciec odbierze córki w poniedziałek 8 lutego 2016r. o godzinie 10.00 z miejsca zamieszkania i odprowadzi je w niedzielę 14 lutego 2016 r. do tego miejsca do godziny 18.00.

Zgodnie z art. 730 § 1 kodeksu postępowania cywilnego (dalej k.p.c.) w każdej sprawie cywilnej można żądać udzielenia zabezpieczenia. Wskazane żądanie może zgłosić każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Z kolei zgodnie z art. 755 § 1 pkt 4 k.p.c., jeżeli przedmiotem zabezpieczenia nie jest roszczenie pieniężne, sąd udziela zabezpieczenia w taki sposób jaki stosownie do okoliczności uzna za odpowiedni. W szczególności sąd może uregulować sposób roztoczenia pieczy nad małoletnimi dziećmi i kontaktów z dzieckiem. Nadto w myśl art. 756¹ k.p.c. w sprawach dotyczących pieczy nad małoletnimi dziećmi i kontaktów z dzieckiem sąd orzeka w przedmiocie zabezpieczenia po przeprowadzeniu rozprawy, chyba że chodzi o wypadek niecierpiący zwłoki.

W niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości, iż wnioskodawczyni uprawdopodobniła istnienie roszczenia, a także interes prawny w jego zabezpieczeniu. Rodzice małoletnich, którym przysługuje na równi władza rodzicielska, nie mieszkają ze sobą oraz nie są zgodni, co do sposobu i formy wykonywania wspólnej opieki nad dziećmi, są niezwykle skonfliktowani. Tym samym stwierdzić należy, iż zasadność wniosku została uprawdopodobniona.

Z wywiadu środowiskowego sporządzonego przez kuratora rodzinnego w dniu 25 września 2015 roku (k. 230 – 231) wynika, iż w obecnej chwili opieka nad dziećmi wykonywana jest w sposób ustalony w postanowieniu o zabezpieczeniu z dnia 20 grudnia 2014 r. Jednak powyższa forma spotkań okazała się niesatysfakcjonująca z uwagi na brak porozumienia, kłótnie i agresywne zachowanie stron podczas przekazywania sobie małoletnich. Ponadto P. O. przywozi dzieci do domu matki z opóźnieniem prowokując ją, z premedytacją wywołuje negatywne emocje i zaognia konflikt między stronami. Zarówno matka dzieci jak i kurator rodzinny negatywnie ocenia wpływ sprawowania opieki w ten sposób na rozwój psycho-fizyczny małoletnich, ponieważ są one świadkami kłótni rodziców. Ograniczenie spotkań pomiędzy P. O. i K. S. do czasu ustabilizowania ich prywatnych relacji jest konieczne z uwagi na dobro dzieci. Na rozprawie w dniu 29 września pełnomocnik wnioskodawczyni zmodyfikował wniosek wskazując, iż dniem spotkania małoletnich z ojcem winna być środa zamiast czwartku (protokół z rozprawy z dnia 29 września 2015 r. k.241 – 245).

Powyższe okoliczności w wystarczającym stopniu przemawiają za uwzględnieniem w całości wniosku o zabezpieczenie kontaktów w nowym brzmieniu. Sposób ustalenia kontaktów proponowany przez wnioskodawczynię jest adekwatny do wieku dzieci (10 i 9 lat). Zapewni im poczucie bezpieczeństwa, a jednocześnie kontakt uczestnika z małoletnimi będzie na tyle częsty i intensywny, iż nie powinien skutkować rozluźnieniem relacji córek z ojcem. Podkreślić należy, że jest to rozstrzygnięcie tymczasowe, na potrzeby postępowania zabezpieczającego z uwagi na termin najbliższego spotkania przypadający na dzień 14 października 2015 r.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił wnioski stron.

Ponadto Sąd postanowił zagrozić P. O. nakazaniem zapłaty kwoty po 500 (pięćset) złotych na rzecz K. S. za każdorazowe naruszenie obowiązków opisanych w pkt 2 i 4 postanowienia.

Zgodnie z treścią art. 598¹⁵ § 1 k.p.c. jeżeli osoba, pod której pieczą dziecko pozostaje, nie wykonuje albo niewłaściwie wykonuje obowiązki wynikające z orzeczenia albo z ugody zawartej przed sądem lub przed mediatorem w przedmiocie kontaktów z dzieckiem, sąd opiekuńczy, uwzględniając sytuację majątkową tej osoby, zagrozi jej nakazaniem zapłaty na rzecz osoby uprawnionej do kontaktu z dzieckiem oznaczonej sumy pieniężnej za każde naruszenie obowiązku.

W ocenie Sądu opisane w stanie faktycznym okoliczności świadczą o niewłaściwym wykonywaniu przez uczestnika obowiązków wynikających z postanowienia Sądu wydanego w trybie zabezpieczenia ustalającego kontakty uczestnika z małoletnią. To niewłaściwe postępowanie P. O. i chęć ograniczenia kontaktów z matką poprzez niewydawanie dzieci, opóźnienia w odwożeniu dzieci do matki są powodem zaistniałych antagonizmów, o czym świadczą chociażby interwencje Policji.

Ponadto Sąd postanowił na podstawie art. 113⁴ Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego zobowiązać :

- P. O. do podjęcia terapii indywidualnej ((...), dla sprawców przemocy, lub innej) i kontynuowania jej przez okres co najmniej 1 roku oraz do składania Sądowi sprawozdań z postępu terapii jeden raz na pół roku,
- K. S. do podjęcia terapii indywidualnej i kontynuowania jej przez okres co najmniej 1 roku oraz do składania Sądowi sprawozdań z postępu terapii jeden raz na pół roku,
- P. O. i K. S. do jednorazowego wspólnego uczestnictwa w tygodniowych psychologicznych warsztatach komunikacji (np. w nurcie porozumienia bez przemocy) oraz do co miesięcznych wspólnych spotkań z psychologiem w celu omówienia spraw dzieci i wypracowania wspólnego modelu wychowania i opieki opartego o zasady wzajemnego szacunku i poszanowania zasad współżycia społecznego, ustalając że koszty tych warsztatów i spotkań strony będą ponosić po połowie.

Wyżej przywołany przepis stanowi, że sąd opiekuńczy, orzekając w sprawie kontaktów z dzieckiem, może zobowiązać rodziców do określonego postępowania, w szczególności skierować ich do placówek lub specjalistów zajmujących się terapią rodzinną, poradnictwem lub świadczących rodzinie inną stosowną pomoc z jednoczesnym wskazaniem sposobu kontroli wykonania wydanych zarządzeń.

O kosztach postępowania sądowego, Sąd orzekł na podstawie art. art. 520 § 1 k.p.c. zgodnie z ogólną regułą, iż każdy z uczestników ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie, pozostawiając strony przy poniesionych kosztach.